

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 99

(octubre de 2018)

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión Europea, México...

LA VERDAD

Las tareas de construcción de la IV Internacional
Rusia, Palestina, Unión Europea, México
Migración e imperialismo
Nuevas formas de explotación en la economía digital

El Govern de Pedro Sánchez i les exigències dels treballadors i els pobles

El missatge que l'ex-consellera de la Generalitat de Catalunya i antiga responsable d'UGT a Girona, Dolors Bassa, ha difós des de la presó de Puig dels Basses, on la té reclosa el poder judicial franquista, demanant als republicans catalans que facin el possible per no "deixar caure" al Govern de Pedro Sánchez, perquè "l'alternativa a tombar a aquest Govern és molt pitjor" podria resumir el que pensen molts treballadors i treballadores, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat. Perquè Dolors Bassa no basa la seva carta en la defensa del que el govern ha fet, sinó del que podria venir si aquest cau.

No hi ha dubte que la moció de censura que va tirar a Rajoy del govern va despertar moltes esperances en milions de persones, que esperaven del nou govern que derroqués l'obra funesta del govern de PP, que derogués les principals contra-reformes, posés fi a les retallades en els drets i els serveis públics, donés satisfacció a les reivindicacions més urgents i busqués una sortida democràtica a les aspiracions del poble català.

Tímids passos endavant

Tampoc hi ha dubte que la immensa majoria de la població saluda les mesures adoptades en els últims dies, la pujada del salari mínim a 900 euros, que ha beneficiat a milió i mig de treballadors i, sobretot, treballadores, la pujada de les pensions, i especialment de les pensions mínimes i les pensions de viduïtat. El que, de nou, afecta especialment a les dones de la classe treballadora, la pujada de salaris dels empleats i empleades públics, etc.

Ara bé, molts es pregunten per què només aquests tímids passos endavant, per què, després de sis mesos de govern, el govern no ha pres altres mesures. Per què no s'han derogat les reformes laborals, la LOMCE, la Llei Mordassa, l'infame article 315.3 del Codi Penal, fins i tot la reforma de pensions de Rajoy (i la de 2011), etc. I també per què segueixen els republicans catalans a la presó, per què segueixen acusats de delictes falsos pels quals se'ls demanen 200 anys de presó. I per què continuen tancats tots els camins

que podrien conduir a una solució política a la "qüestió catalana".

D'alguna manera, Pedro Sánchez ha respost a aquests interrogants quan ha insistit, a propòsit de Catalunya, que tot ha de sotmetre's al marc de la Constitució de la Monarquia.

Els límits del Règim

En efecte, les aspiracions dels treballadors i els pobles xoquen amb el rígid marc que el Govern Sánchez s'ha auto imposat, el del respecte de les regles del Capital Financer i, en particular, del Règim de la Monarquia, les seves institucions i les seves regles. Una gàbia en la qual també s'han tancat els dirigents d'Units Podem i de les principals organitzacions obreres.

Ho assenyalaven el dissabte passat els 85.000 manifestants que, a Bilbao i Baiona, en manifestacions que comptaven amb el suport de tots els sindicats, reclamaven un canvi de la política penitenciària. En el comunicat final d'aquestes marxes es deia que el govern "va semblar disposat a prendre algunes iniciatives de pacificació i convivència que van donar esperança a milers de persones", però "no fa sinó donar llargues, pujant el llistó d'exigències per al tancament del cicle de violències i repressió".

Vegem, com a exemple, el Reglament de les Corts. Assentats en majoria en la Mesa del Congrés, PP i Ciutadans -que no tenen majoria en la Cambra- bloquegen la tramitació de la derogació de les principals lleis de Rajoy (LOMCE, Llei Mordassa, etc.) y del article 315.3. Es recolzen en el reglament del Congrés, que impedeix a la majoria de diputats que va donar suport a la moció de censura substituir a la Mesa per una altra i que els permet, prorrogant els tràmits i obrint una vegada i una altra nous terminis d'esmena, bloquejar qualsevol iniciativa parlamentària.

Amb aquest mecanisme de "filibusterisme" parlamentari, han aconseguit imposar al govern Sánchez un estretíssim límit de déficit, molt per sota del qual la pròpia Comissió Europa havia acceptat, i condicionar, així, els propis Pressupostos de l'Estat, limitant els fons que tan desesperadament necessiten els serveis públics,

escanyats per anys de "austeritat". I el govern de Sánchez, en acceptar jugar amb aquestes regles tramposes, s'ha hagut d'empassar.

De la mateixa manera, la submissió a la Constitució de la Monarquia, que es basa en la "indisoluble unidad de la Nación Española, patria común i indivisible de tots los españoles", el lliga de peus i mans per a fer qualsevol pas que respongui a les aspiracions del poble de Catalunya, on més de les tres quartes parts, incloent independentistes i no independentistes, vol poder decidir lliurement sobre el seu futur.

Per altres mesures, com la derogació completa de les reformes laborals, el govern addueix que no té majoria i que només podria derogar alguns aspectes. Fins i tot, els dirigents d'UGT i CCOO, accepten, encara que sigui a contracor, aquest argument i es limiten a reclamar que aquesta modificació parcial es faci al més aviat possible. Com si la mobilització dels pensionistes, que va imposar que deixés d'aplicar-se la reforma de pensions de Rajoy, i fins i tot, que el mateix govern Rajoy acabés per caure, no hagués demostrat que la "aritmètica parlamentària" pot ser doblegada per la pressió de les masses.

Sobreviurà el govern Sánchez?

L'elevadíssim percentatge d'abstenció obrera i popular en les eleccions andaluses, que va portar a l'expulsió del PSOE del govern andalús, mostra el cansament de la població treballadora amb els governs "d'esquerra" que se sotmeten a les institucions i les regles del Règim i apliquen retallades en serveis essencials "per imperatiu legal", com va arribar a dir el Vicepresident de la Junta d'Andalusia i membre d'Esquerra Unida, Diego Valderas, quan era Vicepresident en l'anterior govern de Susana Díaz.

No desconeixem les pressions que l'aparell judicial i militar, i les altres institucions de l'Estat, exerceixen sobre el govern. Per exemple, el discurs de Felip VI el 3 d'octubre de 2017, marcant la línia sobre la qüestió catalana, imposa límits molt estrets referent a això. El poder judicial franquista, aplicant les instruccions,

cions del Borbó, ha decidit mantenir a la presó preventiva als republicans catalans i mantenir les acusacions més greus (alguna cosa que molts juristes han criticat obertament). Tampoc oblidem les pressions que exerceix la "cinquena columna" d'aquest mateix aparell de l'Estat que suposen els Page, Lambán, Susana, etc., des de dins del propi Partit Socialista. Però si el govern Sánchez continua defraudant les expectatives de la immensa majoria de la classe treballadora i dels pobles de tot l'Estat, no li valdran com a excusa les "circumstàncies" i les limitacions que li imposa el Règim, ni les pressions dels "barons".

Cal recordar que aquests mateixos "barons" van imposar en el Comitè Federal del PSOE la destitució de Pedro Sánchez i la formació d'una gestora per a imposar al PSOE el suport al govern

de Rajoy en bé de la "estabilitat del Règim". Però la mobilització dels militants del PSOE va derrotar a Susana Díaz, candidata de l'aparell feipista, en les Primàries, i va retornar a Pedro Sánchez a la Secretaria General obrint la via a la moció de censura. Un fet que, com la mobilització dels pensionistes, demostra que existeix la possibilitat de fer les coses d'una altra manera, recolzant-se en la base obrera del seu propi partit i en la classe treballadora i les seves organitzacions.

En última instància, el govern Sánchez pot continuar tancant-se a si mateix en el marc del respecte al Règim, cons-truït per a impedir la satisfacció de les reivindicacions, o fer un pas endavant per a, recolzant-se en les masses, prendre mesures en favor de la immensa majoria, saltant-se els límits que imposa la Mo-

narquia. Del que decideixi dependrà, en última instància, la seva supervivència.

Així doncs, la situació està marcada per un context del qual ni Sánchez ni ningú pot lliurar-se: el combat diari per cadascuna de les reivindicacions més immediates -fins i tot la reforma dels aspectes més nocius de la Reforma laboral de Rajoy, com demanen avui els dirigents sindicals- s'enfronta i enfrontarà a l'oposició feroç de les institucions del capital financer, tant les nacionals (Banc d'Espanya, CEOE...) com les internacionals (FMI, UE...) i per sobre de tot la Monarquia i les seves institucions. Per això, portar fins a la fi aquest combat exigeix relacionar aquestes reivindicacions amb la necessitat d'acabar amb el règim obrint la via a la República, a la Unió de Repúbliques Lliures, és a dir, a la democràcia.

N.º 333
11 de gener
de 2019
Precio 1,5 €
Aprox. 2 €

INFORMACIÓN OBRERA

Tribuna libre de la lucha de clases

REINICIÓN Y ADORNAMIENTO:
C/ Dangeur 12, P.5A
28004 Madrid.
Tel. 91 522 23 56
info@informacionobrero.org
www.informacionobrero.org

En la agenda de los trabajadores y los pueblos:

- ✓ Defensa del actual sistema público de pensiones
- ✓ Anulación de la Reforma Laboral
- ✓ Salida democrática para el pueblo catalán

MULTITUDINARIA MANIFESTACIÓN DE PENSIONISTAS EN MADRID EL 15 DE DICIEMBRE DE 2018

EDITORIAL

Un clamor por las libertades y los derechos sociales

La modificación propuesta por el Consejo de Ministros del 17 de diciembre ha sido rechazada por la mayoría de los sindicatos, por la Comisión de expertos de la Unión Europea y por el Parlamento Europeo. En consecuencia, se ha iniciado el proceso de derogación de la reforma laboral y de la reforma de las pensiones. Este es un momento histórico para el pueblo español y para el pueblo catalán. El gobierno de Pedro Sánchez debe aprovechar esta oportunidad para derrocar el sistema de la Monarquía y de la Unión Europea y para instaurar una República democrática y social.

En esta edición, el gobierno de Pedro Sánchez ha presentado una modificación de la reforma laboral y de la reforma de las pensiones. Esta modificación es una clara muestra de la falta de voluntad política del gobierno para derrocar el sistema de la Monarquía y de la Unión Europea. El gobierno debe aprovechar esta oportunidad para derrocar el sistema de la Monarquía y de la Unión Europea y para instaurar una República democrática y social.

En esta edición, el gobierno de Pedro Sánchez ha presentado una modificación de la reforma laboral y de la reforma de las pensiones. Esta modificación es una clara muestra de la falta de voluntad política del gobierno para derrocar el sistema de la Monarquía y de la Unión Europea. El gobierno debe aprovechar esta oportunidad para derrocar el sistema de la Monarquía y de la Unión Europea y para instaurar una República democrática y social.

26 de enero

LIBERTAD PRESOS POLITICOS!

Miñin Internacional en Madrid p. centrales

MOVIMIENTO OBRERO
Metro Madrid, Función Pública, Rente... p. 2 y 3

LUCHA PENSIONES
El pacto de Toledo hace agua p. 9

JUVENUD
Universidad, Brasil, Francia p. 5

INTERNACIONAL
Congreso del PP de Argelia, cierre "técnico" en EEUU, FMI "nubes en el horizonte" p. 11 y 12

Última hora:
El PP y el PSOE anuncian modificaciones sobre la reforma laboral y por la derogación de la reforma de pensiones de 2013

A la venda un nou número d' INFORMACIÓ OBRERA

El Govern Sánchez es troba en una cruïlla entre el marc del règim de la Monarquia, que li empeny a liquidar drets i llibertats, i els treballadors i els pobles pugnant per imposar la seva agenda, és a dir, defensa del sistema de pensions, derogació de la reforma laboral i defensa dels drets nacionals. Aquest és el contingut de l'editorial d'aquest número "Un clam per les llibertats i els drets socials", que podreu llegir en la seu web: <http://www.informacionobrero.org/un-clamor-por-las-libertades-y-los-derechos-sociales/>

Davant la proximitat del judici als republicans catalans, el dissabte 26 de gener es celebrarà en l'Ateneu de Madrid un míting internacional per la seva llibertat donant suport centenars de sindicalistes i militants obrers.

A més, com és habitual, apartats recollint la lluita de classes en l'Estat espanyol i a tot el món, i un record de Rosa Luxemburg, teòrica marxista i militant obrera, en el centenari del seu assassinat.

Llegeix i difon la premsa obrera!

Carta semanal 272

¿Por qué no se ha convocada ya la huelga general?

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriuis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com
o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Reclizo Carta Setmanal

POSI
Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta